

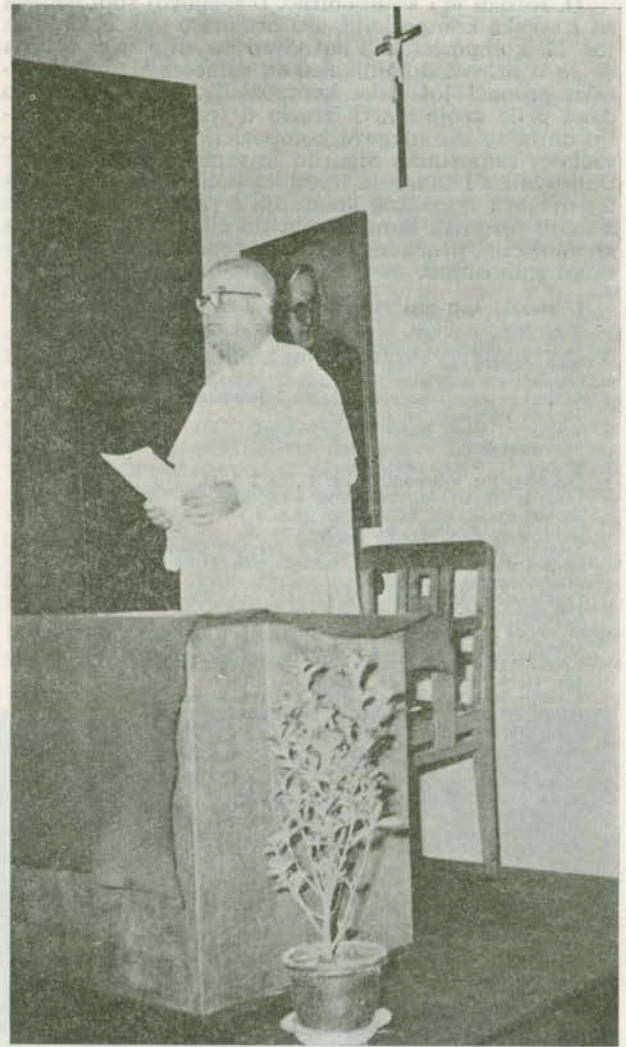
O. dr. Jordan Kuničić, glazbenik

17. veljače ove godine preminuo je u Zagrebu o. dr. Jordan Kuničić. Bila je nedjelja. Makar dosta lošeg zdravlja htio je sudjelovati kod večernje mise sa svojim zborom. Otvorio je orgulje, postavio na staklaku partituru i pričekao na znak početka liturgije. No nije ga dočekao. Iznenađeno je klonuo od srčanog udara te udario glavom u tipke igraonika. Orgulje se nisu oglasile, jer mijeh nije bio još u pogonu, ali tri tipke su se usjekle u njegovo čelo pa je s tim ožiljcima njegovo tijelo predano zemlji. O. Jordan je umro uz orgulje i pokopan znakom orgulja. O. Jordan je umro u crkvi služeći godinama čitavoga svojeg života Gospodinu slaveći ga glazbom. Tako ga je poziv Gospodinov zatekao kod te službe, uz orgulje, u krugu njegova zbora. — Da su orgulje bile u pogonu, one bi od pritiska čela na igraonik bile zaridale nekim očajnim dizakordom. No to se nije dogodilo. Ostale su nijeme kod tako iznenadnog rastanka sa svojim najboljim prijateljem. On ih nije napustio. Ponijeli su ga sa sjedala mrtva. Zaista mnogo simbolike za glazbenu dušu o. Jordana.

On je nosio u svojoj prirodi ne samo sklonost, već i strast za muziku. Čim je stupio u dominikansko sjemenište, pokazao je najveći interes za glazbenu izobrazbu. Za to mu se je pružila najbolja prilika kada je ušao u novicijat dubrovačkog samostana. U tom samostanu njegovala se glazba, osobito gregorijanski koral, koji se svagdanio izvodio na konventualnoj misi i na Povečernji, a blagdanima i na Večernji. No njegovala se i polifonija. Nadareni redovnici imali su prilike da uče orgulje. Tako je o. Jordan imao prilike da pokaže svoje sposobnosti. Pod dobrim vodstvom pok. o. Jordana Viculina brzo je svladao osnovno znanje muzičke teorije, a u orguljama je toliko uznapredovao, da je još kao novak mogao orguljati kod služba u crkvi.

Nakon novicijata je bio premješten u Rim gdje na Internacionalnom sveučilištu Reda Angelicum studira filozofiju i teologiju. Za njegovu glazbenu izobrazbu Rim je imao izvanredno značenje. Ne samo da je u kantu Angelicum, maestru o. Brunu Hesperu, imao izvrsnog pedagoga, već je u Rimu imao i sjajne prilike da vrlo često čuje izvedbe glasovitih rimskih crkvenih zborova s repertoarima muzičkih klasika.

Vrativši se poslije sedam godina u domovinu s položenim doktoratom iz teologije, bio je dodijeljen samostanu u Dubrovniku kao profesor na dominikanskoj visokoj bogoslovnoj školi. Izrazito intelektualni tip, pun dinamizma, dao se je svom dušom na rad u školi i na peru, ali to ga ne priječi da se isto tako posveti glazbi. Kao samostanski kantor vodi pjevanje i stalni je orguljaš. No on se angažira i u katedralnom pjevačkom zboru kao orguljaš, pedagog i diri-

Dr. Jordan Kuničić, tadašnji dekan fakulteta, otvara 1963. g. Institut za crkvenu glazbu

gent. U Dubrovniku je glazbeni život bio na visini, osobito pod vodstvom maestra Vrutickoga. Taj umjetnički nivo morao se je odraziti i na području religiozne glazbene umjetnosti. Veliki entuzijasta za tu umjetnost gospodar Toni Đivanović sve svoje energije i vrijeme ulagao je u zbor i imao je rezultata. No on je u o. Jordanu našao i izvanrednog suradnika. Ova dva čovjeka podigla su zbor do izvanrednih kvaliteta i sposobnosti za najteže izvedbe. — Pored toga o. Jordan je organizirao i vodio pjevački zbor dominikanske crkve u Gružu.

Kada je iz Dubrovnika prešao u Zagreb da predaje na Bogoslovnom fakultetu, on odmah u svojem samostanu preuzima dužnost zborovođe i orguljaša. Tu će dužnost vršiti do posljednjeg časa svoga života. Samostanska kapela svetišta sv. Krunice nije imala orgulje. O. Jordan morao se je zadovoljavati jednim boljim harmonijem. No kada je pokrenuta akcija oko gradnje crkve, njega je zahvatilo restprljenje da se gradnja što prije privede kraju kako bi u njoj zabrujale orgulje. To je i dočekao. Bio je sretan, jer je bio zadovoljan bogatstvom i kombinacijama registra kao i tehničkim bogatstvom igraonika. O. Jordan je našao orgulje, ali i orgulje su našle orguljaša. On ih je upoznao u dno »duše« i tu dušu je izvlačio, doživljavao i prenosio u religiozno osjećanje vjernika.

O. Jordan je i komponirao. U njegovoj sobi nađena su 2 sveska kompozicija, a u ormariću pokraj orgulja još 11 kompozicija. Vjerojatno to nije sve. Možda će se u arhivu dominikanskog samostana u Dubrovniku pronaći još neke kompozicije, jer je nekoliko dana prije svoje smrti izrazio u jednom društvu želju da bi se sve njegove kompozicije čuvale u dubrovačkom samostanu. Sigurno je većina njih nastala u Dubrovniku i tamo se izvodile. Radi uvida u kvantitetu njegova muzičkog stvaranja i radi potpunije evidencije njegovih kompozicija donijet ću ovdje popis kompozicija pronađenih u zagrebačkom dominikanskom samostanu.

I. svezak, koji ima 78 stranica, sadrži slijedeće kompozicije:

Tebe Boga hvalimo, br. 1. za 4 mj. gl.
 Geslo Cecilijanskog pjev. zbora, za 4 mj. gl.
 Nadgrobica, za 4 mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože! br. 1., za 2 jednaka glasa,
 Smiluj se meni, Bože! br. 2., za 2 jednaka glasa,
 Juravit Dominus, za 3 m. gl.
 Smiluj se meni, Bože, 3., za 3 m. gl.
 Miserere, br. 4. za 4 mj. gl.
 Himan sv. Vinku, za 3 mj. gl.
 Oslobodi me, Gospodine, br. 1., za 2 ž. gl.
 Litanije Bl. Dj. M., br. 1., za 4 mj. gl.
 Divnoj dakle, br. 1., za 3 m. gl.
 Tebe Boga hvalimo, br. 2., za 3 m. gl.
 Litanije Bl. Dj. M., br. 2., za 2 jednaka glasa,
 Divnoj dakle, br. 2., za 3 jednaka glasa,
 Magnificat, za 4 m. gl.
 Gaudeamus, Introitus B.M.V., za 2 jednaka glasa,
 Litanije Bl. Dj. M., br. 1., za 4 mj. gl.
 Oslobodi me, Gospodine, br. 2., za 4 mj. gl.
 Divnoj dakle, br. 3., za 4 mj. gl.
 Litanije Bl. Dj. M., br. 4., za 2 jednaka glasa,
 Ave Maria, za 1. gl. uz pratnju orgulja,
 Litanije Bl. Dj. M., br. 5., za 2 jednaka glasa,
 Divnoj dakle, br. 4., za 4 m. gl.
 Christus factus est., za 4 mj. gl.
 Ave Maria, za 4 mj. gl.
 Tebe molit., za 4 mj. gl.
 Litanije br. 6., za 4 mj. gl.
 Geslo Cecilijanskog pjev. zbora, za 4 mj. gl.
 Tajne svete mise, za 2 jednaka glasa ili 4 mj. gl.
 Ave Maria, za 4 mj. gl.
 Tebe Boga hvalimo, za 4. mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 5., za 2 jednaka glasa,
 U čast sv. Vlahu, za 2 jednaka glasa,
 Sv. Vlahu, za 2 jednaka ili 4 mj. gl.
 Miserere, br. 6. »In dolore spes«, za 4 mj. gl.
 Vjernim mrtvim, za 2 jednaka ili 4 mj. gl.

II. svezak, koji ima 138 stranica, sadrži slijedeće kompozicije:

Divnoj dakle, za Dušni dan, za 4 mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 7. za 4 mj. gl.
 Missa »Amoris victimae«, brevis et facilis, za 3 mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 8. za 4 m. gl.
 Missa in honorem S. Blasii, za 2 jednaka glasa,
 Miserere mei, Deus, br. 9. »Desiderio desideravis«, za 4 mj. gl.
 Iz dubine, nadgrobica, za 4 mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 10., za 2 jednaka glasa,
 Smiluj se meni, Bože, br. 11., za 2 jednaka glasa,
 Oslobodi me, Gospodine, za 3 mj. gl.
 Zdravo, Marijo! za 1 glas uz pratnju orgulja,
 Smiluj se meni, Bože, br. 12., za 2 jednaka glasa,
 Divnoj dakle, pučki, za 1 glas,
 Divnoj dakle, pučki, za 1 glas,
 Kraljice svete krunice, za 1 glas,
 U čast sv. Nikole, za 3 mj. gl.
 Dvine l'nade, za 4 mj. gl.
 Klanjamo se tebi, Kriste, za 4 mj. gl.
 U čast sv. Vinka, za 2 jednaka glasa,
 Bl. Ozani, za 2 jednaka glasa,
 Ave Maria, za sopran solo, zbor i pratnju orgulja,
 Večernje Ave, za solo uz pratnju orgulja,
 Divnoj dakle, za sopran i zbor,
 Divnoj dakle, za 4 mj. gl.
 In festo Assumptionis B.M.V., Introitus, za 1 gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 13., za 2 jednaka glasa,
 Missa in honorem, S. Crucis, za 3 mj. gl.
 In festo Dni N. J. Christi Regis, Introitus, jednoglasno,
 Im medio Ecclesiae, Introitus, jednoglasno,
 Divnoj dakle, za 4 mj. gl.
 Smiluj se meni, Bože, br. 14., za 4 mj. gl.

U čast sv. Kate Sijenske, za 2 jednaka glasa,
 Ti si Petar, za 4 mj. gl.
 Himan Deloriti, za 4 mj. gl.
 Nebeski Jeruzolime, za sopran solo i pratnju, te mj. zbor,
 Spomeni se, za 1 gl.
 Kuća moja, za 4 mj. gl.
 Izbavi me, Gospodine, pučki, za 1 gl.
 Pored ovih dvaju svezaka postoje još slijedeće kompozicije:
 Kratka hrvatska misa, za 3 jednaka glasa,
 O dođi, Stvorče, Duše svet, za 2 jednaka glasa,
 Sveta Hostija, za 2 jednaka glasa,
 Quid retribuam Domino, za 3 mj. gl.
 Divnoj dakle, za 1 glas uz pratnju zbora,
 S vrhunca visa rajskog, za 2 jednaka glasa,
 Učenička »Tokata« za orgulje,
 1 kompozicija bez naslova i riječi, ispisana olovkom, sa završetkom Amen, Vjerojatno Divnoj dakle.

Po kvantiteti svoga muzičkog stvaranja nema sumnje da je o. Jordan bio vrlo plodan. O muzičkoj kvaliteti njegovih djela moći će se dati sud nakon podrobnije analize njegovih opusa. Većinu svojih kompozicija napisao je u Dubrovniku, a kako je imao na raspolaganju tri crkvena zbora, to su tamo sve njegove kompozicije i izvedene. U muzičkim krugovima Dubrovnika bile su ocijenjene kao dobra i uspjela umjetnička djela. Kod izvedbe jednog Miserere o. Jordana u dubrovačkoj katedrali prisustvovala je i glasovita mađarska pjevačica Olga Kallivoda. Ona je svoje dojmove iznijela u dubrovačkom tjedniku »Narodna svijest«: »Slučaj — koji je često igrao veliku ulogu u mom životu — približi me u Dubrovniku ljudima, koji me pozvaše na prvu izvedbu jedne crkvene kompozicije u katedrali. Znatiželja me obuze, ali se ova brzo pretvori u veliki interes, koji mi žestoko obuze srce, kad sam mogla da čujem divnu izvedbu u ovom malom slikovitom raju. Fino uglađeni, strogo disciplinirani kor izveo je Miserere dominikanskog priora o. Dr. Kuničića, koji je on komponirao za ovogodišnju izvedbu kroz Veliku Sedmicu. Nigda jedan svjetovnjak muzičar neće moći da napiše tako djelujući Miserere kao jedan duhovnik. Jedre, lijepe melodije divno su se uskladile u duh djela, i zvučale su čas žalosno i tužno, čas pouzdano prema nebu. U čisto stopljenu masu saliven zbor je pod sugestivnim vodstvom autorovim slijedio svaki njegov mig. To je bilo čisto veselje za nemuzičare, ali osobiti užitek za muzičare, koji su mogli uživati i u detaljima. Uz sjećanje na prirodne ljepote i historijska remekdjela, koja u obilju posjeduje Dubrovnik, melodije Miserera dugo će mi odjekivati u duši«. O. Jordan je napisao 14 kompozicija Miserere — Smiluj se meni, Bože. Kao da nikada nije našao dovoljno muzičkog izražaja za potresni tekst 50. Psalm. Kompozicija Miserere, o kojoj je riječ, nosi podnaslov: Cor poenitens.

Izgleda da je plodno vrijeme muzičkog stvaranja kod o. Jordana prestalo njegovim odlaskom iz Dubrovnika. No pored velike svoje zaposlenosti na Bogoslovnom fakultetu, u pisanju knjiga i rasprava, o. Jordan nije nikada napustio glazbu, ona je za njega bila teologija koja neiscrpjivim formama izraza, dinamike i tehnike zvukova ispovijeda vjeru, učvršćuje nadu i rasplamsava ljubav. Zato je njegovo teološko zanimanje bilo neodjeljivo od glazbenog. Moglo bi se reći da je to u o. Jordanu bilo jedno.

Negdje pred smrt tražio je među svojim muzikarima Mozartov Requiem. Nije ga nikako mogao pronaći. Svoj životni Requiem pronašao je u vječnosti.

o. A. Fazinić